

Απόπεμψον ἀποκρινάμεν. Στρ. ἔχε νυῦ ἤ-
 συχθ·
 Εγὼ γὰρ ἀντίκ' ἀποκρινούμαι σοι σα-
 φῶς.
 Πα. Τί σοι δοκεῖ δρᾶσθιν; Μαρ. ἀποδώσθιν σοι δο-
 κεῖ.
 Σξρ. Πού' εἰς ἑστὶ, ὦ πατήρ, μετ' ἀργύριον; λέ-
 γε,
 Τουπή τί βῆσι; Πασ. τῆθ' ὅτ' ἔστι; κάρδο-
 πον.
 Σξρ. Εἴπω εἰ ἀπαγεῖς ἀργύριον σοιούτ' ὄ-
 ν;
 Οὐκ ἀν' ἀποδίλω ἐδί' ὀβολὸν ἀν' ἐδει,
 Ος περ καλέσθην κάρδοπον πῶ κάρδοπῶ.
 Πασ. Οὐκ ἀρ' ἀποδώσεις; Σξρ. οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰ-
 δέναι.
 Οὐκοῦν ἀνίσας τί θᾶπρον, ἀπολιταρμίεις
 ἀπὸ τ' θύρας; Πασ. ἀπειμι καὶ σοὶ ἰδ', ὅτι
 οὐσω πυρτανεῖ, ἢ μηκέτι ζήλω ἔγω.
 Σξρ. Πρὸς ἀποβαλεῖς ἀρ' αὐτὰ περὶ ταῖς δώ-
 δεκα,
 Καί ποί σε τούτῳ γ' οὐχὶ βέλομαι παθεῖν.
 Οπή κέλευσας ὀνηθικῶς πῶ κάρδοπον.

A Annon, responde, ac dimitte me. ST. habe ani-
 mum bonum.
 Iam enim statim respondebo dilucide.
 PA. Quid facturum videtur tibi? TE pecuniam
 Videtur esse redditurus debitam.
 ST. Vbi ille est, qui argentum à me postulat: ce-
 dō,
 Quid hoc est? PA. id quod est, cardopus, aut al-
 B i uens.
 ST. Tūne argentum à me deinceps postules
 Qui tam nudus es: at ego obolum non redduim
 Vlli, qui Cardopum dicit pro Cardopa.
 PA. Quid? an non reddes? ST. non, quod ego
 quidem sciam,
 Sed non tu desistis, atque isthinc te amoves.
 A foribus? PA. abeo: verum tu hoc scias inté-
 rim,
 C Quòd deponam nummos, aut non vinam ego,
 hodie.
 ST. At hoc argentum perdes cum duodecim
 Minis: quanquam ego nolim te hoc multari ma-
 lo,
 Quòd Cardopam stultè appellaris Cardopum.

Σχόλια. Αποδίδωσθιν σοι] τινὲς τῶτο τῆ κλητύρος
 ἔθ' λέγουσιν. ἢ εἰσελθόντος τῆ Στρεψιάδου ὁ δανειστής
 φασὶ πρὸς τὴν μάρτυρα. Τετὶ, τί βῆσι.] εἰσελθὼν ὁ Στρε-
 ψιάδης προσήλθε πάλιν τῆ οἰκίας, σφραγίδιον ἢ μαρί-
 διον ἐξαγαγὼν, ἀνερωτᾷ αὐτὸν καὶ πωθάνεται ὅτι
 πώσε αὐτὸ πρὸς ἀποδοῦναι, ὃ ἰσχυρῶς φησὶν ἀρσενικῶς,
 κάρδοπος. ἑστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ Σακράτους κάρδοπῶ αὐτὸ δε-
 διδάκτ' λέγουσιν αὐτὸν αἰμαθῆ καὶ ἀπαμεινυτον ἀπὸ πρῶ-
 του ἀποδείξει τ' δανείσω, αὐτὰ φησὶν. Οὐχ ὅσον γέ μ'

εἰδέναι.] ἀντί τ' ὡς νομίζω ἐν ὅσῳ ἐν ἑμαυτῷ εἶμι, ἔοιδ' ἂν
 D τι. ἀπολιταρμίεις] λιπαρισμὸς ἀπὸ ἀλλήν' ἀσπιρήματ'·
 ἀποδραμῆ, ἀποκριτήσθε. καλέσθην] ἀπὸ τ' θύρας. ἢ τις
 ἔστι ἡ λίτη. ἢ ἀπὸ τ' ἀρίθ', ὁ δηλοῖ τὸ ἀρὸ καὶ τὸ λιπτεῖν. ἔτα-
 χέως ἐν φησὶν ἀποδραμῆ. οὐσω πυρτανεῖα] λείπει γρα-
 φῶ καὶ τῶ. ἐν γὰρ τῷ πυρτανεῖω ἐτίθεσαν τῶς τῆς ἀδίκων
 χρεῶς εὐθητικῶς ἢ ἀπαμεινύω. Πρὸς ἀποβαλεῖς.] ἀντί τ'
 ζημιωθήσῃ τῷ πυρτανεῖα πρὸς τ' δώδεκα μναῖς ὅστις τ'
 ἰστὶν κηλίματ' τ' δικῆς, ὅπερ καλεῖται σὺν ἀνύμῳ ἀποκα-
 ταβολή.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡ-
 ΤΟΥ,
 Σκηνὴ πέμπτη.
 ΑΜΥΝΙΑΣ Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕ-
 ΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

ACTVS IV. SCENA
 quinta.
 AMYNIAS DANISTA, STREPSIA-
 DES, TESTIS.

Τεῖμετροι.
 BISE TVS. Προσέρχεται Ἀμυνίας ἕτερος δα-
 νειστής καὶ μάρτυρος, ἀλλὰ καὶ τούτους Στρεψιάδης
 ΑΜ. Ω μοι μοι.
 Σξρ. ἔα,
 Τίς ἐποῖ ποτ' ἐστ' ὁ θρῆνων, ἢ πικρὸν
 τῶν Καρκίνος τις δαιμονῶν ἐφθέγγετο.

F Senarij.
 κατὰ γὰρ ἀφαναίξει, καὶ πόρρω τ' οἰκίας μετ' ὑβρεως, ἔ-
 ἔπειρασμοῦ ἀποπέλλει.
 ΑΜ. H *Eu me miserum, hei mihi.* ST. *hem*
Quis hic est, qui sic eiulat? fortasse
quis
Genius poete vocem edidit.

Σχόλια. Ιώμοιμοι.] κορωνίς ἕτερα ὁμοία, οἱ διέσι-
 χοὶ ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι μὲν ἀν' ἀποτίθηται
 κἄλα δύο τῶ πρῶτον ἀντισσασμὸν μονόμετρον ἀκατά-
 ληκτον. τὸ δεύτερον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατά-
 ληκτον. ὁ δὲ τελευταῖος τούτων. αὐτοῖς τροχοῖς ὅσι καὶ
 ζῶωεῖσιν. ὅπ' τῷ τέλει κορωνίς. τῶν Καρκίνος.] παρ' ὑ-

G πόνου ἀν' εἶπεν ἀντί τ' παίδων. ἐπεὶ τραγικῶς ἀνεφάνισσε
 τὸ ἰώμοιμοι. Καρκίνος ἢ παίδες, Ἐννοκλῆς. Ἐνόντιμος καὶ
 Δημότιμος. ἔοι μὲν χορευταί. Ἐννοκλῆς ἢ τραγωδίας
 ἦς. ὡς βέβαιον ἔχον τὸν ἰαμβικόν, κατὰ φωνεῖται αὐτῶν.
 ἄλλως φασὶν ὡς ὁ Καρκίνος ἑστὶ ποιητὴς ἀν' τραγικῶς,
 εἰσῆλθε τινὰς τῶ θεῶν ἐν τινὶ δράματι δ' ἠνοσθάντας.
 Αμ. τί